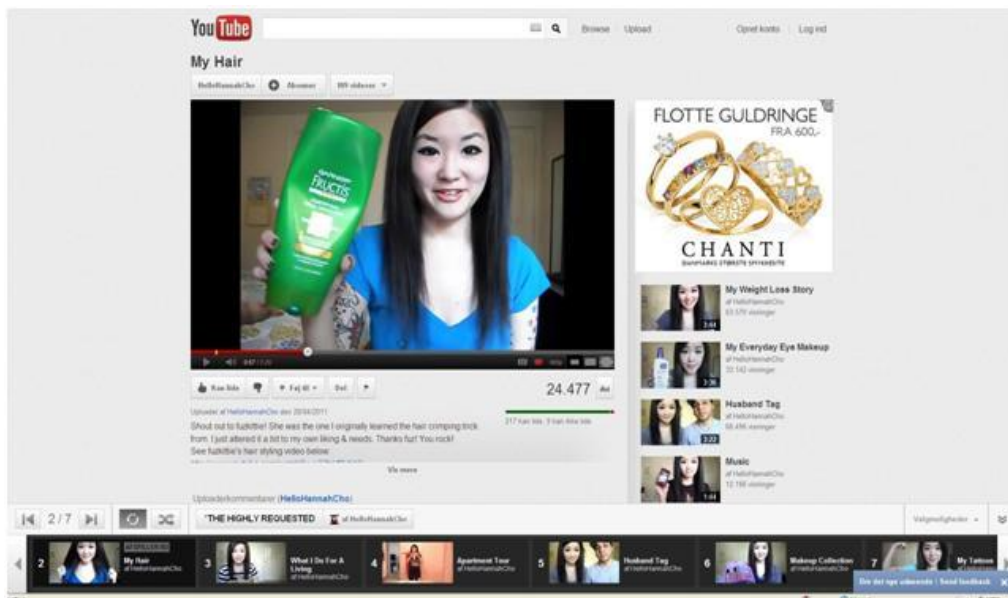

Honesty yo! HelloHannahCho

Af Randi Marselis

Hannah holder en stor grøn plasticflaske frem mod webkameraet (klip indikeres med /):

‘For shampoo I use garnier fructies/ fortifying shampoo/ tripple nutrition extra nourishing cream/ and I use a matching conditioner / I know the bottle looks funny/ garnier fructies tripple nutrition fortifying cream conditioner/I think they work pretty good/ they smell really good/ and they are convenient/ you can find them pretty much anywhere/ and it’s affordable they are like three to five bucks’

Hannah vlogger (video blogger) på YouTube og hun er midt i videon *My Hair*. Youtube vrimer med intime vlogs, hvor unge kvinder (og en del mænd, og transpersoner) fortæller om deres skønhedsrutiner, fremviser deres makeup-samlinger og anmelder nye parfumer. I de såkaldte *tutorials* taler de til mig, som gode veninder der gerne videregiver deres bedste skønhedstips, mens de viser, hvordan de laver *smokey eyes* eller sætter håret op i kække frisurer. Hannahs *followers* har komplimenteret hende for hendes hår og bedt hende lave en *hair video*, men hun markerer en smule forbehold overfor *tutorial*-genren: ‘So quite a few of you have been asking for a hair care video or asking what I use in my hair etcetera/ or to actually show how I do my hair/ which filming that is kind of a lot of work/ call me lazy I don’t care/ so instead it thought I would just do a brief run down of all of it in one video/ this video to be exact’. Hun fortæller derfor blot om sine hårprodukter og rutiner indtil sidst i videoen, hvor hun læner hun sig frem mod kameraet, vifter med armene og siger ’and theen this is where the magic happens’. Så viser hun, hvordan hun bruger et crepejern i de

nederste hårlag og dermed giver sit lange, glatte sorte hår et magisk løft. Samtidigt vises denne tekst i billedet: 'Thanks fuzkittie for this awesome trick! See the info box for fuzkittie's hair video'. I infoboksen, finder jeg Hannahs hyldest: 'Shout out to fuzkittie! She was the one I originally learned the hair crimping trick from. I just altered it a bit to my own liking & needs. Thanks fuz! You rock!' Og der er også et link, til fuzkitties seriøse *tutorial*, der viser hele *styling*-rutinen, men til gengæld er mindre sjov end Hannahs. Andrew Tolson (2010) har vist, hvordan YouTube's *tutorials* og små foredrag om personlig stil positionerer vloggerne som almindelige eksperter. I modsætning til tv-mediets *makeover*-programmer, hvor de glamourøse eksperter er hævet over deres stilløse ofre, så bruger YouTube's almindelige eksperter sig selv som objekt for transformationen og indbyder deres *followers* til en ligeværdig dialog (2010: 282 ff.). Med sin *shout out* to fuzkittie markerer Hannah sin respekt for *tutorial*-genren og den ekspertise, som fuzkittie besidder, men skønt mange af hendes videoer handler om skønhedsprodukter, så laver hun ikke mange egentlige *tutorials*. Ved at nøjes med at fortælle om de produkter, hun bruger eller har testet, og ikke vise hvordan de faktisk bruges, opnår hun den fordel, at hun i reglen fremstår med perfekt makeup, hvilket passer til hendes stilbevidste *performance*. Hun gør dog en undtagelse enkelte gange, som i videoen *My Everyday Eye Makeup*, hvor hun viser, hvordan hun lægger sin dramatiske sorte eyeliner, så den passer til hendes monolide øjne (mandelformede øjne uden globelinje, der ofte ses hos asiater). Når Hannah gør en undtagelse med øjenmakeuppen, er det nok fordi den markerer hendes signaturstil, som hun forklarer det i en anden video: 'I feel like I am a bit more on the alternative side/ you know/ tattoos piercings heavy eyeliner/ I am not trying to stereotype/ but for me that is just more the style and look I am drawn to' (i videoen *Here's The Stew (New Tattoo)*).

Hannah er i reglen iført kortærmede t-shirts, så hendes farverige tatoveringer er synlige, og hun laver også hele videoer, hvor hun viser nye tatoveringerne frem. I den første af disse videoer *My tattoos* fortæller hun om sin lænde-tatovering, *Made in Korea*, der vises på still-billede, og hun kommenterer, at det jo er oplagt, hvorfor hun har netop den. Hun har lydbobler med ordene *Bam* og *Pow* på indersiden af overarmene, fordi hun synes, de afspejler hendes personlighed og humoristiske sans. Og i senere videoer viser hun, hvordan hendes arme langsomt er ved at blive fyldt helt ud (*sleeved*) med symboler og karakterer fra det japansk-inspirerede, grafiske Tokidoki-brand¹. Hannah har en Hello Kitty-plakat hængende på væggen i sit soveværelse, hvor videoerne optages, og i videoen *My Hello Kitty Collection* fremviser hun sine notesbøger, puder og så videre. Hun er helt klar over, at det kan opfattes som en kliché, at hun er vild med Hello Kitty, men hun understreger, at det *ikke* er, fordi hun er asiatisk: 'I just like cute things'. På trods af dette forbehold kan hendes smagspræferencer siges at indikere et asiatisk-piget univers, der understreger det feminine element i hendes *performance*, og Hannahs alternative stil er altså som de fleste andre unges identitetsarbejde tæt sammenvævet med kommercielt forbrug.

Vlogs

Jean Burgess og Joshua Green (2009) beskriver vlogs som en af de genrer, der udgør YouTube's sociale kerne. Mens hovedparten af YouTube's brugere er tilfredse med at se videoer og måske kommentere på disse, så er en mindre del af brugerne optagede af at *uploade* selvproducerede videoer via deres personlige YouTube-kanal, abonnere på hinandens videoer og opbygge smagsfællesskaber omkring disse. Dette sociale aspekt af YouTube kommer til udtryk via meget forskelligartede genrer, og der er stor forskel på *stop-motion* film lavet af Lego-entusiaster og på de vlogs, der er emnet for denne artikel. Det fælles ønske om at benytte YouTube som socialt netværks site adskiller imidlertid disse genrer fra de traditionelle medievirksomheders brug af YouTube til distribution af deres produkter. Burgess og Green påpeger, at skønt de traditionelle medievirksomheders materiale dominerer listen over de mest sete videoer, så er 'homegrown YouTube stars' dominerende på listen over de videokanaler, som flest abonnerer på (Burgess; Green, 2009: 59).

Vlogs består basalt set af en monolog fremsagt til et webkamera, og lidt redigering der gør det muligt at indklippe stillfotos og lægge tekster på billederne: emnerne varierer fra politiske debatindlæg til de personlige beretninger fra hverdagslivet (Burgess; Green, 2009: 145) Mange vlogs lægger sig tæt op af den skriftlige (eller multimodale), intime blog, som Anne Scott Sørensen (med inspiration fra Langellier og Petterson) har beskrevet som performative selvfortællinger, der formidler hverdagslige oplevelser og personlige refleksioner til 'den fjerne/ fremmede anden' (Sørensen, 2006: 199). Den autenticitet, som den intime blog gør krav på, forstærkes muligvis af at vloggerne taler direkte til kameraet, så modtagerne kan studere mimik, gestik og tonefald. Også i vlogs må det konversationelle modus imidlertid performes (Sørensen, 2006: 200), og Andrew Tolson har beskrevet, hvordan vlog-genrens hverdagsprog og direkte tale til webkameraet inviterer til interaktion (2010: 281). Modtagernes kommentarer fungerer som *feedback* på videoerne, og vloggeren kan vælge at gå i skriftlig dialog, hvilket Hannah også gør, som her i forbindelse med videoen *My Hair*, hvor det er oplevelsen af er samhørighed, der performes:

'Smexyflower: You use pretty much all of the same products I use lol

HelloHannahCho: That's awesome! :D'

Hannah refererer også hyppigt til brugernes kommentarer i en sine videoer: 'Much to my surprise a lot of you compliment my hair and say it looks really pretty/ which thank you for that/ but in al honesty my hair is really damaged and fried ...' (i videoen *My Hair*). Hendes reaktion på komplimenterne er meget karakteristisk for vlog-genren. Hun betoner sin ufuldkommenhed og understreger dermed igen at hun ikke er hævet over sine *followers*.

Hannahs YouTube-kanal hedder *Honesty Yo*, hvilket understreger det krav på autenticitet som vlog-genren har tilfælles med den intime blog (Sørensen, 2006). Hun har placeret en ganske kort præsentationstekst under

den faste rubrik Om denne bruger: 'My name is HannahCho! I'm a very blunt & honest person. I was made in Korea baby! I love God. Without Him life would really suck! Keep it simple. Don't over think it. Keep it real. Word!'. Igen er det løftet om den ligefremme performance, der fremhæves. Vi får ingen nærmere oplysninger om hvilken kirke hun tilhører, og heller intet at vide om baggrunden for at hun er opvokset i USA, selvom det koreanske/asiatiske er et tilbagevendende tema i hendes videoer.

Hannahs stil har lighedspunkter med en type vlogs, som Burgess og Green beskriver som 'comedy-style vlogging based around everyday life and personal identity' (Burgess; Green, 2009:60). Hendes humoristiske refleksioner over hverdagslivet kommer for eksempel til udtryk i hendes *WOMMITMOL*-videoer, (What's On My Mind In Two Minutes Or Less), der ofte tager udgangspunkt i hendes egne dårlige vaner og har titler som *Finishing Peoples Sentences* eller *Thinking in Tweets & Texts*. Hun optræder af og til med en fjollet hat, eller et tegnet overskæg, og hun bruger genrebevidst redigeringen til at understrege sin muntre tone. Da den vigtigste ingrediens i vlogs er monologer fremført til et webkamera, indeholder de ofte abrupte klip, hvor personen synes at bevæge sig stødvist. I professionel tv-æstetik lærer man at undgå sådanne *jumpcuts* ved at indklippe dækbilleder af en potteplante, men i vlogs ville disse dækbilleder kunne opleves som et brud på den intime henvendelse til modtagerne. Hannah udnytter sine *jumpcuts* til at flytte sig rundt foran kameraet, så hun for hvert klip befinder sig et nyt sted i billede. Det understreger hendes boblende og muntre selvfremstilling, og giver hende desuden mulighed for at genopføre dialoger fra hverdagslivet, hvor hun skiftevis spiller sig selv (i den ene side af billedet), og sin samtalepartner (i den anden side).

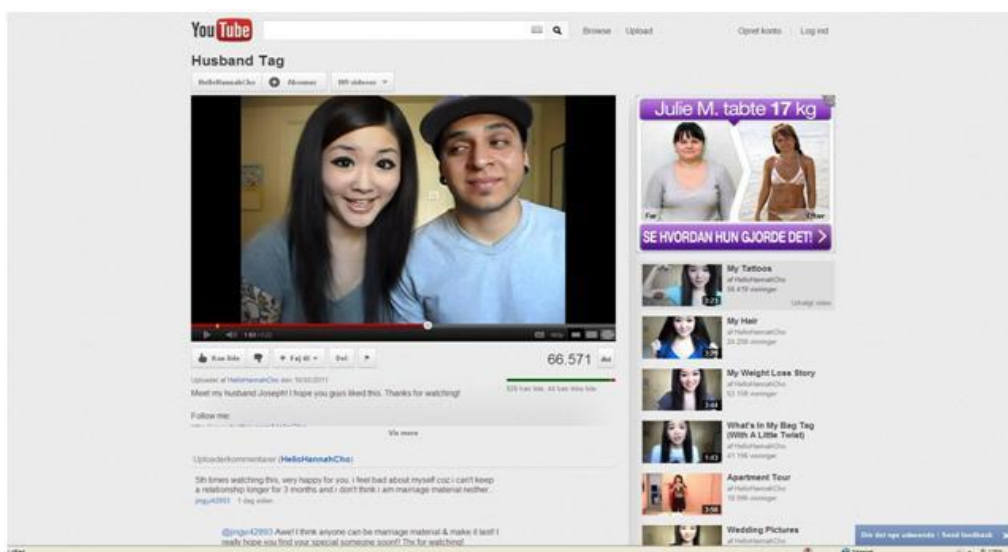
YouTube indgår et tæt samspil med andre sociale netværkssites, som for eksempel når videoer lægges op på Facebook, og Burgess og Green påpeger, hvordan brugere 'move their content and identities back and forth between multiple sites' (Burgess; Green, 2009: 66). Hannah benytter også en sådan multiplatform-strategi til at opbygge 'et personligt brand' (Sørensen, 2009: 71). Hendes *Honesty You*-vlog, optaget i soveværelset, er det primære produkt i hendes medierede selv-iscenesættelse, men hun har også en ekstra YouTube-kanal, *HelloHanCho*, hvor hun lægger små hjemmevideoer fra familiefrokoster og sammenkomster med vennerne. Desuden har hun en Twitter- og en Facebook-profil, og i videoen *Let me stalk you* opfordrer hun sine YouTube-followers til at melde sig på disse sider, så hun kan lære dem bedre at kende. Helt i tråd med sit *Honesty*-image understreger hun:

'and actually just so you guys know these are my real pages /they are not like fanpages or pages I just made up for my YouTube world or whatever/ maybe it is a bad idea to put my real stuff out there/ but I don't know guess I will find out...'².

Husband Tag

Hannah synger: 'Husband taaaag/taag/taag/taag/taaag...' mens hun for hvert klip flytter sig rundt i billedet. I klip to og fire viser hun et mærke i nakken på en herretrøje frem, som en visuel leg med ordet *tag*. I femte klip får vi et kort glimt af en ung mand ved siden af hende, før Hannah giver ham et lille skub, så han ryger ud af billedet igen. Hannah præsenterer nu videoen: 'Hey guys so/ today it is finally here/ the thing you have all been waiting for/ you are going to meet my husband ...' (videoen *Husband Tag*).

Et vigtigt kreativt aspekt ved YouTube's sociale rum er, at brugerne henter inspiration i hinandens videoer og udvikler specifikke undergenrer. Hannah har (igen på opfordring) taget fat i en etableret undergenre blandt vloggerne, *The Boyfriend Tag*. Som navnet siger, får vloggeren her mulighed for at fremvise sin kæreste og kan derfor mærke (*tagge*) videoen *boyfriend*. Prestigen ved at kunne fremvise en kæreste styrkes af, at han i videoen skal svare på en fast liste med spørgsmål om forholdet (Where did we meet?) og om vloggerens smagspræferencer (What is the one food I don't like?) (se for eksempel FleurDeVlogs *The BOYFRIEND Tag!*). I sin sædvanlige stil vælger Hannah at twiste den ellers ret omstændelige (læs: langtrukne) genre, for som hun siger, hendes *followers* kender hende jo allerede. I stedet sidder Joseph ved siden af hende, mens hun fortæller 'the basic stuff', som at de mødtes som teenagere i kirken, og at de allerede har været gift i 5 år. Hun påpeger også, at han er 'Mexican in case you didn't notice', hvorefter hun tager et fast greb i om hans hage og udbryder, 'and he is just so cuuute oh look at his little face'. Joseph spiller med ved at se ud som om han keder sig helt ekstremt. Når Hannah prøver at få ham til at snakke, ser han forlegen ud, men omsider fortæller han: 'ehm I like basketball and I like the Chicago Bulls and that is all'. Hannah opdager nu, at de begge har grå t-shirts på, og hun skylder sig at påpege, at det er en ren tilfældighed. De er ikke et af disse par, der prøver at matche hinanden, for som hun siger 'obviously we don't look alike, or do we?', og hun inviterer os dermed til at sammenligne deres ansigtstræk.

Men skønt de ikke er et 'weird matching matchi-couple', så supplerer de nu stilmæssigt hinanden ganske fint. Hannah benytter også videoen til at vise Josephs mange tatoveringer på arme, bryst og mave frem. Her modsvares hendes asiatiske-pigede tatoveringer af Josephs maskuline tattoos, der blandt andet omfatter et stort piratskib, et farverigt, mexicansk allehelgensdagskranium og et *sacred heart*, der er et populært symbol i det katolske Mexico, og dertil muligvis har en forhistorie i Aztekernes religion³. Deres respektive valg af tatoos afspejler således køn og etnicitet, mens forkærligheden for tatoveringer og ønsket om at have mange af dem, understøtter deres alternative smagsfællesskab.

Efter således at have fremvist sin ægtemand afrunder Hannah: 'Now you guys finally knows what he looks like and now you guys can stop asking me if he is Asian'. Hannah læner sig frem mod kameraet og giver os en af sine humoristiske reprimander: 'so racist of you guys to think that/because he is my cute little chimichanga' (dybstegte burrito). Med understregningen af Josephs mexicanske baggrund får Hannah faktisk berørt endnu et tema fra den oprindelige *The Boyfriend Tag*-liste, der også spørger 'What is my heritage? Where am I from?'. For mange par bliver *The Boyfriend Tag* en anledning til at fejre deres interetniske eller interracial kærlighed, og det bliver også tilfældet i Hannahs alternative version. Temaet går igen i andre af hendes videoer, som i *Love & Racism*, hvor hun i anledning af deres 5 års bryllupsdag taler mexicansk iført en stor sombrero og et tegnet overskæg. Hun afslutter sin optræden med følgende forbehold: 'I hope I didn't offend anyone/ Joseph and I totally have fun all the time teasing each other about our different races/ you should just hear some of the things he calls me/ like eggroll/ china town/ crouching tiger/ jap'. For Hannah er der imidlertid stor forskel på denne private leg med stereotyperne, og den irritation hun føler, når hun som asiatisk-amerikaner konfronteres med andres stereotype forestillinger i det offentlige rum.

Stereotyper

Stereotyper er et tema, som vloggerne ofte tager op i deres fortællinger fra hverdagslivet. De beskriver de forestillinger om deres etniske gruppe eller race (som i *blacks* eller *asians*), som de dagligt konfronteres med. Her er muligvis tale om endnu en undergenre, hvor vloggerne inspirerer hinanden, og der synes at være to typiske varianter. Nogle udfordrer stereotyperne humoristisk i stil med *stand up-comedy* (se for eksempel kevjumbas *I have to deal with stereotypes*), mens andre videoer har form af alvorlige, og sårbare, fortællinger til webkameraet (for eksempel bubzbeautys *Racism: Say no to racism*). Hannahs video *Asian American Racism (My Do's & Dont's)* har som vanligt en humoristisk tone, men det er alligevel tydeligt, at hverdagens møder med andres fordomme kan opleves som en belastning:

'If you are my friend on Facebook a while ago I posted a status about how I was just having the weirdest racial week/ like seriously in one week I was asked twice if I was Chinese/ once if I was

from North Korea/ and I was in a store just getting some snacks and stuff when these two guys walked by and one of them pointed at me and said 'Look, it's an Asian''

Hannah beskriver, hvordan hun via spørgsmål konfronteres med andres ønske om at kategorisere hende, og hvordan hun i en decideret uhøflig episode oplever visuel andetgørelse i det offentlige rum. Ming-Bao Yue har i artiklen *On not looking German* beskrevet lignende oplevelser som et udtryk for at 'the cultural politics of racism rely on a visual process of 'othering'' (Yue, 2000:173). Hannah bruger sine oplevelser som afsæt for en video, hvor hun gennemgår en række typiske bemærkninger, som hun er virkelig træt af, og hun præsenterer sine anbefalinger for korrekt etikette, *Do's and Dont's*, i mødet med asiatisk-amerikanere. Først kommenterer hun på, at folk formoder, at hun må være enten kinesisk eller japansk:

'first off when trying to find out what race I am you do not ask me if I am Chinese do you live under a rock / have you never seen a globe/ I mean I don't know, there are other Asian countries besides China or Japan just a fyi (for your information)'

Herefter udpeger hun endnu tydeligere folks iver for at kategorisere hende, når de spørger, 'What are you?', og hun svarer:

'What do you mean? What am I?/ I am a human being, I am a person. I am a girl, I think an appropriate way to find out would be to just ask like What country are you from?/ or What race are you?'

Hun bryder sig ikke om, at folk hilser på hende på japansk, *konnichiwa*, eller at de kommer hen til hende og bukker, og hun er træt af at blive spurgt, hvorvidt hun taler koreansk. I Hannahs vanlige stil er videoen munter, og det bliver tydeligere efterhånden som hun oplister irritationsmomenterne fra hverdagen:

'and continuing/ it is not okay to assume all Asians know how to cook their native food/it is not okay to assume all Asians know karate/ watch yourselves around the word Oriental /No, we do not have a secret handshake that gives us discount on Chinese food, Joseph/'

Denne passage er kompleks, fordi den på den ene side udpeger orientalistisk diskurs, som en del af hverdagssproget (Said, 2002), og på den anden side ryger helt over i det pjattede med henvisningen til ægtemanden Joseph, der åbenbart forventer, at hun får rabat hos alle asiatiske handlende. I videoen blander Hannah således det private drilleri fra ægtemanden, som også blev beskrevet i forrige afsnit, med bemærkninger fra vildt fremmede. Af kommentarer til videoen fremgår, at det forvirrer modtagere, der ikke kender hende godt nok til at vide, hvem denne Joseph er. Og det bliver et problem med den følgende bemærkning:

‘and for those who really do not know/ when I say I am from Korea that means South Korea North Korea is communist/ and despite what some may think I am not a dirty commie, Joseph again’

Hendes nedsættende bemærkning om nordkoreanere som *dirty commies* er muligvis ment som en humoristisk afvisning af ægtemandens drilleri, men viser også hvor nemt det er at forfalde til negative stereotyper, og hun får en del negative kommentarer for denne bemærkning. Ligesom hun får bemærkninger om, at hun selv spiller på det asiatiske i sin udseende: ‘Not to say that a lot of what you say isn’t true, but maybe people would let up on you if you didn’t dress like a cartoon character’ (kommentar af moneenerd)⁴.

Hannah afslutter videoen med at vende tilbage til episoden, hvor fyren pegede på hende:

‘You know I can’t help but wonder if those guys in the store who pointed at me/ if they were just being jerks ore maybe they didn’t think I understood English/either way I am gonna leave it at this/ Don’t hate appreciate/all my Asians peeps out there/ we know everyone else is just jealous of our slanty eyes, squinty eyes for the wind, hallo, byyye’

Måske tager Hannah her brodden af episoden ved humoristisk at afvise den som udtryk for misundelse, men hun peger også igen på det ubehagelige ved situationen og viser dermed sin egen sårbarhed. I relation til den intime blog skriver Anne Scott Sørensen: ‘der skabes potentielt nye fortællinger, når bloggeren henvender sig til alle og enhver/en ’globalitet’ som særegne enkeltindivider - og gør det som talerør for en fælleshed i al sin særegne specificitet’ (Sørensen, 2006:199). Og i en artikel om YouTube som rum for medborgerskabspraksisser beskriver Liesbet Van Zoonen, Farida Vis og Sabina Mihejl (2010) endvidere, hvordan YouTube-brugere med deres videoer kan henvende sig til en ikke-lokalisierbar offentlighed, der går på tværs af nationale rum. Hannahs fortællinger om at blive andetgjort vækker da også genklang hos brugere med vidt forskellig etnisk baggrund og fra meget forskellige kontekster (herunder Tyskland, Norge og Korea). I denne sammenhæng vil jeg blot referere en enkelt:

EtherealLuv: ‘Try being a black woman and being asked all the time in public, by random people if that's my real hair. Lot's of black people have real hair and lot's wear weave, but what gives someone the right to think they can just ask a complete stranger that --in public? There's a bunch. LOL’

Kommentaren er tydeligvis inspireret af episoden, hvor der blev peget af Hannah, og illustrerer meget præcist, hvordan visuel andetgørelse ofte følges op af grænseoverskridende bemærkninger i det offentlige rum. Hannah’s humoristiske vlog, der ellers mest fokuserer på nye mascaraer og sjove episoder fra hverdagslivet, giver med denne video brugerne en anledning til at dele og debattere deres egne oplevelser af stereotypisering og racisme i hverdagslivet.

En personlig afslutning

Hverdagens performative selvfortællinger ændrer sig lidt med hvert nyt medie, og i denne artikel har jeg med udgangspunkt i en enkelt case prøvet at undersøge, hvordan de tager form i vlogs på YouTube. Vlogs har imidlertid meget bredere potentiale end her eksemplificeret ved Hannah. Således påpeger Tobias Raun (2011) i sin aktuelle forskning af transkønnedes vlogs, at genren kan bruges som terapeutisk værktøj og endvidere kan rumme mere komplekse kønsforståelser, der ellers er sjældne i medierne. Hannah synes at have mindre på spil, når hun pludrer løs og hopper rundt foran skærmen, men trods sin tøsede facon og sine fortællinger om ligegyldige hverdagepisoder, så er hun ikke helt uden bid. Hendes tøsede performance er også udtryk for ønsket om at nå ud til os andre, få os til at le og skabe oplevelsen af samhørighed. Jeg vil lade Hannah slutte:

‘So thanks for clicking on me/ thanks for watching this/ and a very personal thank you to you/ the person who is still watching this video/ the person who has watched to the very end/ because I know most people do not do that/thank you for being dedicated/ and I will see you next time/byyye’ (fra videoen *My 2nd Channel & A Personal Ending*)

Noter

¹ Tokidoki er et japansk-inspireret grafisk brand (med base i Los Angeles), og præsenterer sig som et kult-brand, der har opnået et samarbejde med en lang række kendte mærker som Karl Lagerfeld, Hello Kitty, Levi's, Smashbox cosmetics, Xbox med flere. Mærket kan således ses som et typisk udtryk for, hvordan japansk inspiration bruges til at tilføre vestlige produkter ny *coolness* (<http://www.tokidoki.it/>).

² Den 6.12.2009 lå der 109 videoer på *Honesty Yo* (15.790 abonnenter; 1.419.230 videovisninger) og 15 videoer på *HelloHanCho* (1353 abonnenter; 26.041 videovisninger). Hannah havde 834 *followers* på Twitter og 1866 venner på Facebook

³ For yderligere information om tatoveringer af allehelgensdags-kranier og hellige hjerter i mexicansk kultur, se [celebrate-day-of-the-dead.com](http://www.celebrate-day-of-the-dead.com) og [tattoosymbol.com](http://www.tattoosymbol.com) (<http://www.celebrate-day-of-the-dead.com/sugar-skull-tattoo.html>, <http://www.tattoosymbol.com/just-for-site/sacred-heart.html>)

⁴ Videoen blev uploadet på YouTube d. 14.8.2011 og havde d. 2.12.2011 fået tilføjet 764 kommentarer. At gennemføre en nærmere analyse af alle kommentarerne, er desværre ikke muligt i denne artikel.

Referencer

Burgess, Jean og Joshua Green (2009). *Youtube: Online Video and Participatory Culture*. Cambridge, Malden, MA: Polity Press

Raun, Tobias (2011). 'Mand nok? – Om kropsliggørelser og makulinitetsfortællinger i transkønnedes video blogs på YouTube', in *Kvinder, Køn & Forskning*. 3-4: 24-33

Said, Edward (2002 [1978]). *Orientalisme: Vestlige forestillinger om Orienten*. Frederiksberg: Roskilde Universitetsforlag

Sørensen, Anne Scott (2006). 'MARIEBERING.DK og annepanne.dk: Webloggen som performativ selvfortælling', in Eriksson, Birgit (m.fl. red.), *Smagskulturer og formidlingsformer*. Århus: Klim

Sørensen, Anne Scott (2009). 'Social media and personal blogging: Textures, routes and patterns', in *MedieKultur*. 47: 66-78

Tolson, Andrew (2010). 'A new authenticity? Communicative practices on YouTube', in *Critical Discourse Studies*. 7/4: 277-289

Van Zoonen, Liesbet; Vis, Farida; Mihelj, Sabina (2010). 'Performing citizenship on YouTube: activism, satire and online debate around the anti-Islam video *Fitna*', in *Critical Discourse Studies*. 7/4: 249-262

Yue, Ming-Bao (2000). 'On not looking German: Ethnicity, diaspora and the politics of vision', in *European Journal of Cultural Studies*. 3/2: 173-194

Internetreferencer til Hannah Chos YouTube-videoer

Love & Racism (<http://www.youtube.com/watch?v=IGANzCP9sys>);

My 2nd Channel & A Personal Ending

(<http://www.youtube.com/watch?v=BRfKfiRvwZc>)

Asian American Racism (My Do's & Dont's)

(<http://www.youtube.com/watch?v=YCIN2E0iQ5s>)

Husband Tag (<http://www.youtube.com/watch?v=R5ZJs1Rgtxc>)

My Everyday Eye Makeup

(<http://www.youtube.com/watch?v=ojtMhhZalyQ&feature=relmfu>)

My Hair

(http://www.youtube.com/watch?v=5_0ys_uiFks&feature=BFa&list=PL8A0C35B564CE647D&lf=plcp)

Here's The Stew (New Tattoo)

(<http://www.youtube.com/watch?v=WwIbhIT9Rd8&feature=BFa&list=PL87EBE0FBF25618AB&lf=plcp>)

My Tattoos (<http://www.youtube.com/watch?v=bYVnp0->

[UTJc&feature=BFa&list=PL87EBE0FBF25618AB&lf=plcp](http://www.youtube.com/watch?v=bYVnp0-UTJc&feature=BFa&list=PL87EBE0FBF25618AB&lf=plcp))

My Hello Kitty Collection (<http://www.youtube.com/watch?v=GvmtOf1mUEQ>)

WOMMITMOL: Finishing Peoples Sentences (<http://www.youtube.com/watch?v=Lwwe7W2VYF4>)

WOMMITMOL: Thinking in Tweets & Texts (<http://www.youtube.com/watch?v=pAHLFPXK4TA>)

Please Let Me Stalk You (<http://www.youtube.com/watch?v=epBnr9Vkq50>)

Internetreferencer til andres YouTube-videoer

bubzbeauty: *Racism: Say no to racism* (<http://www.youtube.com/watch?v=gzeFL9hfO98>)

FleurDeVlog: *The BOYFRIEND Tag!* (<http://www.youtube.com/watch?v=0NwWA9q37fU>)

fuzkittie: *Hair Styling Routine* (<http://www.youtube.com/watch?v=p3ZbHf2JUiQ>)

kevjumba: *I have to deal with racism* (<http://www.youtube.com/watch?v=nbZ9zJ22WfQ>)